

DIAMONDS
AND
TOADS;
OR,
HUMILITY REWARDED
AND
PRIDE PUNISHED.

==
Adorned with Cuts.
==

LONDON: 1850
PRINTED FOR HOULSTON AND SON,
65, Paternoster-Row; and at Wellington, Salop.

—
Price One Penny.

יהלומים וקרפדות

או

ענווה מתוגמלת

וגאווה נענשת

עם חיתוכים

לונדון 1850

—
מחיר - פני אחד

"ברצון רב" אמרה הנערה היפה. היא שאבה בכלי שלה מים מהמקום הנקי ביותר של הבאר והגישה לאישה, כשהיא מחזיקה את הכלי כדי להקל עליה את השתייה.

אחרי שהאישה גמרה לשתות אמרה "את כל כך יפה וטובת-לב שאתן לך מתנה (והייתה זו פייה שלקחה את צורתה של אישה עניה), והמתנה שלי היא, שכאשר תדברי, עם כל מילה שלך יצא מפיוך פרח או אבן טובה."
כשהנערה חזרה הביתה האימא שלה נזפה בה על איחור.

"אני מאוד מצטערת, אימא" אמרה הנערה "שלא הייתי זריזה מספיק." והנה מפיה יצאו שני

הייתה פעם אלמנה והיו לה שתי בנות. הבכורה הייתה דומה לאמא במצב רוח ובמראה פנים. שתיהן היו רגזניות ויהירות עד שקשה היה להיות בקרבתן.

לעומתן הצעירה, שדמתה לאביה המנוח, הייתה יפה ביותר ומתוקה ביחסיה לאנשים, אך אמא שלה

שנאה אותה, נתנה לה לאכול רק במטבח והטילה עליה כל עבודות הבית.

הילדה המסכנה נאלצה להביא מים ממרחק קילומטר מביתם, וזאת בתוך כלי גדול ומלא. ויום אחד, כשעמדה ליד הבאר, ניגשה אליה אישה עניה וביקשה לתת לה קצת מים.

"האם באתי הנה כדי לשרת אתך?" אמרה הנערה
היהירה "אולי הבאתי את הקנקן הזה רק כדי לתת

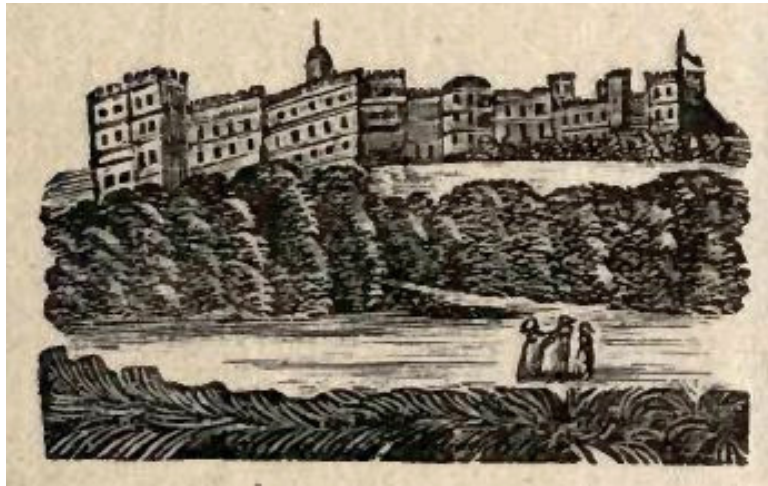
לך לשתות? אבל שתי ממנו אם מתחשק לך.
"את לא נימוסית ויהירה" ענתה הפייה "ומאחר
שכך, עם כל מילה שתאמרי יצאו מפוך נחש או
קרפדה."
כשהאימא ראתה את בתה חוזרת קראה בשמחה
"איך היה, ילדתי?"
"אכן היה!" ענתה הנערה ומפיה יצאו שני נחשים
ושתי קרפדות.
"וי! רחמים!" קראה האימא "מה אני רואה? כן, זה
בוודאי אחותך שגרמה לכל זה, אבל היא כבר

יהלומים, שני וורדים ושתי פנינים."
"מה זה, ילדה?" אמרה האימא "איך קורה דבר
כזה?"
הנערה המסכנה סיפרה לאמא את כל מה שקרה
לה ליד הבאר ותוך כך נפלו מפיה עוד יהלומים.
"אם כך" קראה האימא "אני אשלח את בתי השניה
והאהובה גם כן." וקראה מיד "בואי פאני, ראי מה
יוצא מפיה של אחותך כשהיא מדברת. האם לא
תרצי שגם לך יקרה דבר דומה? את צריכה רק
ללכת לבאר, לשאוב מים, וכשתפגשי אישה
שתבקש שתתני לה לשתות, נהגי אליה בהגינות."
"למה שאלך לשאוב מים?" ענתה הנערה
הגאוותנית "אראה כמו איזו שפחה."
"תלכי מיד!" התרגזה האימא "וללא שהיה!"
הנערה לקחה את הכלי הקטן ביותר שהיה להם
והלכה מתמרמרת.
כשהגיעה לבאר ראתה שם אישה מלובשת
בהידור. האישה ניגשה אליה וביקשה שתשאב לה
קצת מים לשתיה. (הייתה זו אותה הפייה
שבינתיים החליפה את לבושה).

אחותה נעשתה כל כך שנואה על אימא שלה שזו גירשה גם אותה מהבית. הנערה הלכה זמן רב בשדות וכשלא מצאה מקום לשהות בו ישבה בחורשה ומתה שם.

*

ארמון הנסיך

תשלם על כך. " והיא רצה מהר להכות את הבת השנייה.
הנערה הצעירה המבוהלת ברחה מהבית והסתתרה ביער. ועבר שם בן המלך שחזר מצייד. כשראה את הנערה היפה שאל מיד מה היא עושה ביער.
"הו אדוני, אימא שלי גירשה אותי מהבית" אמרה הנערה בבכי מר.
כשהנסיך ראה איך פנינים נופלים מפיה של הנערה ביקש מיד שתספר לו איך קרה הדבר. וכך היא גם עשתה. הנסיך התאהב בה במקום, במיוחד כאשר החליט שהתכונה הזו שלה, להפיק מפיה פנינים ויהלומים, שווה יותר מכל שידוך אחר. הוא מיד הוביל אותה לארמון והתחתן אתה.